

Dosarul nr. 2ra-200/19

Prima instanță, Judecătoria Orhei, sediul Central (C. Troianovschi)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul mun. Orhei,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei
Putinica împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Consiliul mun. Orhei și s-a menținut hotărârea din 10
iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central

c o n s t a t ă :

La data de 23 aprilie 2018, Andrei Putinica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că împreună cu soția Putinica Tatiana,
în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 11590 din 25 noiembrie 2016 și
Acordului despre achitarea contractului nr. 12259 din 19 decembrie 2016, care au fost
înregistrate în Registrul bunurilor imobile la 19 decembrie 2016, dețin dreptul de
proprietate privată asupra bunului imobil - casa de locuit, nr. cadastral XXXXX, cu
suprafața de 84,9 m.p. și construcția accesorie, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de
22,1 m.p., amplasat pe terenul aferent nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,075 ha,
din str. XXXXX, proprietate a Primăriei mun. Orhei.

A reținut reclamantul că bunul imobil, pe care l-a procurat, avea nevoie de
reparație, din care considerente s-a adresat la o instituție bancară pentru a obține un
credit în acest scop, în calitate de gaj intenționând să pună casa de locuit, însă a primit
refuz din cauza că terenul aferent imobilului este proprietate a autorității publice locale.

A susținut că la 24 iulie 2017 s-a adresat cu cerere către Primăria mun. Orhei, prin
care a solicitat transmiterea în proprietate privată a terenului aferent casei de locuit
situat pe str. XXXXX, însă prin scrisoarea nr. A02/1-76-1421 din 28 iulie 2017, a primit
refuz din motiv că conform pct. 3 din dispoziția Primăriei mun. Orhei nr. 554 din 08
septembrie 2000 „Cu privire la transmiterea în proprietate privată a loturilor de pământ

de pe lângă casă”, se respinge transmiterea proprietarilor caselor de locuit loturile de pământ de pe lângă case situate în masivul 407 la vest de str. XXXXX în proprietate privată din cauză că masivul de teren dat e supus alunecărilor de teren.

A declarat că la 09 august 2017 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la obligarea transiterii în proprietate privată a terenului aferent casei de locuit situat pe str. XXXXX.

În acest sens a fost nevoit să încheie cu avocatul Ion Leca contract de asistență juridică întru apărarea drepturilor și intereselor sale în cauza civilă enunțată supra.

Astfel, conform bonului de plată seria PL nr. 207738 din 06 septembrie 2017, pentru serviciile de asistență juridică, a achitat avocatului Ion Leca, suma de 2.500 de lei, ce constă din: 250 de lei – pentru acumularea probelor și consultare; 250 de lei – întocmirea cererii prelabile către Consiliul mun. Orhei și depunerea ei; 500 de lei – legalizarea documentelor și depunerea lor în instanța de judecată; 1.500 de lei – participarea avocatului la 4 ședințe de judecată, fapt ce rezultă din lista acțiunilor efectuate de către avocatul respectiv în cadrul dosarului civil Putinica Andrei împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la transmiterea terenului aferent în proprietate privată.

A notat reclamantul că după intentarea cauzei civile sus-nominalizate, Consiliul mun. Orhei, în mod benevol, a admis cerințele sale, iar la data de 05 decembrie 2017 prin decizia nr. 13.12.1, i-a fost atribuit în proprietate privată lotul de pământ aferent casei de locuit nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,075 ha, din str. XXXXX, cu eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Prin încheierea din 07 februarie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, a fost admis renunțul său la acțiune și încetat procesul în cauza civilă intentată la cererea sa de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la transmiterea terenului aferent în proprietate privată.

În contextul expus, a cerut Andrei Putinica încasarea din contul Consiliului mun. Orhei în beneficiul său a sumei de 2.500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza civilă intentată la acțiunea lui împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la transmiterea terenului aferent în proprietate privată, precum și cheltuielilor de judecate suportate în prezenta cauză civilă.

Prin hotărârea din 10 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, acțiunea a fost admisă și s-a încasat din contul Consiliului mun. Orhei în beneficiul lui Putinica Andrei suma de 2.500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza civilă, dos. nr. 3ca-73/2017, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Putinica Andrei împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la transmiterea terenului aferent în proprietate privată, precum și a sumei de 150 de lei taxa de stat și 1.000 de lei cheltuieli de asistență juridică suportate în litigiul dat.

Prin decizia din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Consiliul mun. Orhei și s-a menținut hotărârea din 10 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin faptul că din suportul probatoriu prezent la materialele dosarului rezultă că la 09 august 2017, Andrei Putinica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la obligarea transiterii în proprietate privată a terenului aferent casei de locuit situat pe str. XXXXX.

Au stabilit instanțele de judecată că în cadrul procesului civil enunțat supra, reclamantul Putinica Andrei a fost reprezentat de către avocatul Ion Leca în baza mandatului seria MA nr. 0918041 din 08 august 2017, pentru serviciile căruia a achitat suma de 2.500 de lei, ce constă din: 250 de lei – pentru acumularea probelor și consultarea reclamantului; 250 de lei – întocmirea cererii prealabile către Consiliul mun. Orhei și depunerea ei; 500 de lei – legalizarea documentelor și depunerea lor în instanța de judecată; 1.500 de lei – participarea avocatului la 4 ședințe de judecată, fapt ce rezultă din bonul de plată seria PL nr. 207738 din 06 septembrie 2017 și lista acțiunilor efectuate de către avocat pe dosarul respectiv.

La fel, au mai constatat instanțele de judecată că prin încheierea din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost admis renunțul la acțiune a lui Andrei Putinica și încetat procesul în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a acestuia împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la transmiterea terenului aferent în proprietate privată.

În circumstanțele enunțate, au concluzionat instanțele de judecată că pretenția lui Andrei Putinica privind încasarea din contul Consiliului mun. Orhei în beneficiul său a sumei de 2.500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza civilă menționată supra, este întemeiată, fiind justificată și probată, or, reieșind din prevederile art. 97 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acțiunii, instanța, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistență juridică.

Referitor la argumentul Consiliului mun. Orhei precum că prevederile art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu pot fi aplicate la cazul speței, deoarece la materialele dosarului nu se atestă probe prin care s-ar fi confirmat faptul că după intentarea acțiunii Consiliul mun. Orhei benevol a satisfăcut cerințele lui Andrei Putinica privind transmiterea în proprietate privată a terenului aferent casei de locuit situat pe str. XXXXX, instanța de apel l-a considerat declarativ, exprimând de fapt dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către prima instanță.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu trimitere la prevederile art. 94 alin. (1) și 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, au considerat drept întemeiată pretenția lui Andrei Putinica privind încasarea din contul Consiliului mun. Orhei în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză civilă, or, potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. 325 din 23 aprilie 2018 și bonului de plată seria PL nr. 207743 din 08 iunie 2018, anexate la materialele dosarului, reclamantul a suporta cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 150 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată și 1.000 de lei pentru serviciile de asistență juridică acordate de către avocatul Ion Leca (f.d. 2, 27).

La data de 30 noiembrie 2018, Consiliul mun. Orhei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 10 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului Consiliul mun. Orhei a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 19 decembrie 2018, în adresa lui Putinica Andrei a fost expediată copia recursului declarat de către Consiliul mun. Orhei, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul mun. Orhei este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Consiliului mun. Orhei la 30 noiembrie 2018 (f.d. 80), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către acesta.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 30 noiembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Consiliul mun. Orhei, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 57-59).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă

argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Consiliul mun. Orhei nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanță de recurs reține că recursul declarat de către Consiliul mun. Orhei nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Consiliul mun. Orhei a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul mun. Orhei împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Consiliul mun. Orhei împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Putinica împotriva Consiliului mun. Orhei cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic